

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 469 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 9 ΙΟΥΝΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Νέα μορφή ψυχρού πολέμου

ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος

**Ο καπιταλισμός
εμπορεύεται
τα αναλγητικά για
τις αρρώστιες
που προκαλεί**

ΣΕΛΙΔΕΣ 16 ΚΑΙ 10

■ ΕΣΥ

**Αθλιότητα
και εμπόριο**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Αστική πολιτική
και ΜΜΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Με στοιχεία από τους ισολογισμούς των τελευταίων χρόνων

Ετοιμο για κατάρρευση το ΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Εμείς είμαστε οι μοναδικοί παραγωγοί
του κοινωνικού πλούτου,
που εσείς αρπάζετε.
Η σύνταξη δεν είναι παραχώρησή σας,
η σύνταξη είναι το ελάχιστο δικαίωμά μας.
Το δικαίωμά μας να ζούμε
και μετά τον παραγωγικό μας κύκλο.

Δε μας νοιάζουν οι επενδύσεις
και οι μπίζνες σας.
Εμείς απαιτούμε πλήρη σύνταξη για όλους
(στα 60 οι άνδρες στα 55 οι γυναίκες
και 5 χρόνια πριν στα ΒΑΕ).
Να πληρώσουν οι καπιταλιστές
και το κράτος τους γι' αυτό.
Τελεία και παύλα.

Προεκλογικό όπιο

Ποιο ασφαλιστικό τώρα; Το Ασφαλιστικό δεν πρέπει να αποτελέσει διακυβευμένο της προεκλογικής περιόδου. Δεν πρέπει να πιεστούν τα κόμματα εξουσίας για προεκλογικές δεσμεύσεις, που θα χρειαστεί να τις ξεχάσουν μετά τις εκλογές με το ανάλογο πολιτικό κόστος. Η επόμενη κυβέρνηση θα πρέπει να αφεθεί απερίσπαστη προεκλογικά, ώστε αμέσως μετά τις εκλογές, «με νωπή τη λαϊκή εντολή», να ρίξει με άνεση τη «σφαλιάρα» στους εργαζόμενους (ειδικά στις νέες γενιές).

Αν νομίζετε ότι αυτό είναι θέση μόνο της ΝΔ, γελείστε. Την ίδια θέση υποστηρίζει με ζέστο ο πρόεδρος της ΟΚΕ Χρ. Πολυζωγόπουλος, μέλος της πγεσίας του ΠΑΣΟΚ, υποδειχθείς για τη νέα του θέση από ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. «Προετοιμαζόμαστε – για να το πω έτσι, με μία λέξη – για το νέο πεδίο που θα δημιουργηθεί μετά τις εκλογές», δήλωσε με νόημα μετά τη συνάντησή του με τον αρχιτέκτονα των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων Γ. Αλογοσκούφη. «Αναδείξαμε την ανάγκη ότι πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να συνεννοθούμε για τα μεγάλα προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας», δήλωσε μετά τη συνάντησή του με τον πρόεδρο του συνδικάτου των καπιταλιστών Δ. Δασκαλόπουλο.

Οσο για τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, που εκπροσωπούν υποτίθεται τα συμφέροντα των εργαζόμενων, το Ασφαλιστικό δεν είναι στις προτεραιότητές τους. Το ξεκαθάρισαν κατά την πανηγυρική συνάντησή τους με τον δικό τους άνθρωπο, τον νέο πρόεδρο της ΟΚΕ. Τι θα απαντούσατε, αν σας ρωτούσαν σε ποιον ανήκει η παρακάτω δήλωση; «Η ΟΚΕ είναι ο καλύτερος χώρος οργάνωσης και λειτουργίας του δημόσιου διαλόγου, σε μια προσπάθεια ευρύτερων συνεννοήσεων, που τις θεωρούμε απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας, της επιχειρηματικότητας, της κοινωνίας και της χώρας συνολικότερα». Θα απαντούσατε: στον Δασκαλόπουλο, στον Καραμανλή, στον Παπανδρέου. Και όμως, ανήκει στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλο. Η νέα πγεσία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας πετάει τα παλιά ταμπού. Δεν θεωρεί πλέον τον εαυτό της υποχρεωμένο να μιλά (για τα μάτια του κόσμου, βρε αδερφέ) για τα συμφέροντα των εργαζόμενων. Τάσσει εαυτόν θεματοφύλακα της «εύρυθμης λειτουργίας της οικονομίας» και της «επιχειρηματικότητας».

Στο μεταξύ, από τα στοιχεία των ισολογισμών του ΙΚΑ των τελευταίων ετών (μέχρι το 2005) πηγάζει η σοκαριστική εικόνα ενός γιγάντιου ασφαλιστικού οργανισμού στα πρόθυρα της κατάρρευσης (βλέπε αναλυτικά στη σελίδα 9). Αυτή ακριβώς την εικόνα θα επικαλεστεί η επόμενη κυβέρνηση (όποια κι αν είναι), για να παρουσιάσει σαν αναπότερη τη νέα επιδρομή στα όρια πλικιάς, στις συντάξεις, στα ασφαλιστικά δικαιώματα. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, συνυπεύθυνη -σε βαθμό κακουργήματος- για το διαρκές έγκλημα σε βάρος της Κοινωνικής Ασφάλισης, κάνει πλάτες στο πολιτικό σύστημα, παραπλανώντας και αποκοινίζοντας. Και η ταξική θέση-στάση παραμένει ζητούμενο: ΠΛΗΡΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ.

■ Τα μεγάλα πνεύματα... ταυτίζονται

Δ. Δασκαλόπουλος (πρόεδρος ΣΕΒ): Είναι αναγκαίο και είναι προϋπόθεση οι πράσεις των κοινωνικών εταίρων να γίνονται αποδεκτές από την πολιτεία και όχι να μπαίνουν στο συρτάρι, όπως έχουμε συνηδίσει πάγια μέχρι τώρα.

Χ. Πολυζωγόπουλος (πρόεδρος ΟΚΕ): Η κοινωνία δια εκφραστεί και δια επιδιώξει την υποστήριξη των κομμάτων με βάση τη συναντίληψη ή και τις κοινές δέσεις αν δια υπάρχουν γύρω από αυτά τα δέματα να γίνουν δεκτές, διότι παρουσιάζεται πολλές φορές το φαινόμενο να υπάρχουν ομόφωνες αποφάσεις της ΟΚΕ, οι οποίες πηγαίνουν στο καλάδι των αρχήστων.

Ο πρόεδρος του συνδικάτου των καπιταλιστών (όλων των κλάδων πλέον) και ο έως προχέρεις πρόεδρος της (υποτιθέμενης) συνδικαλιστικής έκφρασης των εργαζόμενων συμφωνούν πως βάση για τις πολιτικές εξελίξεις πρέπει να είναι η «συναντίληψη» ΓΣΕΕ και ΣΕΒ, όπως εκφράζεται στις ομόφωνες αποφάσεις της ΟΚΕ (και όχι μόνο). Δασκαλόπουλος και Πολυζωγόπουλος παρουσιάζονται ως οι εγγυητές της ταξικής συνεργασίας. Η οποία, βέβαια, (περιπτεύει να πούμε ότι) συνεπάγεται την υποταγή των εργαζόμενων στις αδηφάγες ορέξεις του κεφάλαιου. (Σ.Σ. Οι δηλώσεις έγιναν στις 31 Μάη, κατά τη συνάντηση των δύο στα γραφεία του ΣΕΒ).

■ Υπάρχει μνήμη

«Έχουμε μπει για τα καλά στη γνωστή προεκλογική περίοδο αποπροσανατολισμού, χειραγώγησης, εξαγοράς και ενσωμάτωσης συνειδήσεων με ένα στόχο:

οι εργαζόμενοι να φτάσουν στην κάλπη έχοντας ξεχάσει τι έχει γίνει την τελευταία τριετία, 8ετία, την τελευταία 15ετία για να μην πω 20ετία» (Δήλωση της Αλέκας Παπαρήγα στη Θεσσαλονίκη, 31.5.07).

Μάλλον την παρατράθηξε την αναφορά της στο παρελθόν η γενική γραφματέας του Περισσού. Με τη 15ετία σωνόταν η κατάσταση, αλλά η 20ετία δεν βολεύει καθόλου, διότι εμπειριέχει την 18ετία. Ας πάμε, λοιπόν, όπως μας προτέρει η κ. Παπαρήγα, 18 χρόνια πίσω.

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, ο διευθυντής του γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού και ο πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ σπεύδουν να υποβάλουν τα πεινά τα σέβη τους και να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στην έδρα του λαμπρακιστάν. Προσέξτε το αγέρωχο ύφος και τη στάση του σώματος του εκπροσώπου του «Συγκροτήματος» καθώς τους υποδέχεται.

Λίγο πριν, η μόστρα της έδρας του λαμπρακιστάν είχε γίνει ελαφρώς θερινή. Ήταν μια απάντηση αντιεξουσιαστών στα νέα κύματα κρατικής προβοκάτσιας που διοχετεύονται από τις «έγκυρες» φυλλάδες του «Συγκροτήματος». Το 1965 πις έκαγαν στο Σύνταγμα, το 2007 σπάνε και βάφουν με μπογιές τη Τζαμαρία. Σαν να μην πέρασε μια μέρα...

των ΔΕΚΟ, ενώ η ΓΣΕΕ (με πρόεδρο τον Πασόκο Λάμπρο Κανελλόπουλο και γενικό γραμματέα τον... κομμουνιστή Μήτσο Κωστόπουλο) αποδέχεται τις μαζικές απολύσεις εργατών στις λεγόμενες προβληματικές επιχειρήσεις που τις διαχειρίζονται το κράτος. Η κυβέρνηση αυτή προλαβαίνει να κάνει πολλά (τίποτα σε όφελος των εργαζόμενων) μέσα σε λίγους μήνες, αλλά ο Μητσοτάκης βιάζεται να πάρει μόνος του την εξουσία. Πιέζει για νέες εκλογές, τις κερδίζει τον Απρίλη του 1990, παίρνει και μεταγραφή τον Κα-

■ Προστάτες των διοποφόνων

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας το κουαρτέτο (ΗΠΑ, Ε.Ε., Ρωσία, ΟΗΕ) καταδίκασε την εκτόξευση ρουκετών από την Παλαιστινιακή Αντίσταση και ταυτόχρονα, για να κρατήσει υποτίθεται ίσες αποστάσεις, κάλεσε το Ισραήλ «να επιδείξει αυτούγερης διασφαλίσει ότι οι επιχειρήσεις δεν έχουν δύματα μεταξύ των αμάχων και δεν προκαλούν ζημιές στην πολιτική υποδομή». Προσέξτε τις φράσεις: καταδίκη της ένοπλης παλαιστινιακής αντίστασης, αναγνώριση στο Ισραήλ του δικαιώματος να επεμβαίνει ένοπλα στα παλαιστινικά εδάφη. Με την υποκριτική αναφορά στην προστασία των αμάχων και των υποδομών, η οποία δεν είχε καμιά σημασία στην πράξη, αφού τη στιγμή που εκδόθηκε η ανακοίνωση του κουαρτέτου, το Ισραήλ μόνο κατά τις στρατιωτικές επιχειρήσεις («στοχευμένες επιδέσεις») των τελευταίων ημερών είχε δολοφονήσει τουλάχιστον 13 αμάχους, ενώ είχε γκρεμίσει δεκάδες σπίτια. Δεν νοιάζεται και πολύ το κουαρτέτο των μπεριαλιστών να αποσείσει από πάνω του την κατηγορία του προστάτη των σιωνιστών δολοφόνων.

Ο ταν ακούς τον Καραμανλή να δηλώνει: «Εξασφαλίζουμε στην πράξη ένα βιώσιμο, ποιοτικό περιβάλλον γ' αυτή τη γενιά και για όσες έπονταν», δεν χρειάζεσαι άλλα δεδομένα για ν' αξιολογήσεις τα ούσα ειπώθηκαν και γράφηκαν την περασμένη Τρίτη, που ο διεθνής καπιταλισμός γιόρταζε την «Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος». Γιατί η αναφορά μας ειδικά στον Καραμανλή; Γιατί η κυβέρνησή του (για να μην πάμε στο παρελθόν και να μην αναφερθούμε σε γενικότερα θέματα) είναι υπεύθυνη για ένα συνεχιζόμενο περιβαλλοντικό έγκλημα: τη ρύπανση των ακτών της Σαντορίνης από τα διαφεύγοντα καύσιμα του Sea Diamond, το οποίο η εφοπλιστική εταιρία βύθισε στον κόλπο της Καλντέρας, με τις ευλογίες του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Τη μέρα

■ Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος

Ο καπιταλισμός εμπορεύεται τα αναλγητικά για τις αρρώστιες που προκαλεί

που ο Καραμανλής έκανε τις δηλώσεις του συμπληρώνονταν ακριβώς δυο μήνες από το ναυάγιο. Δυο μήνες και τα καύσιμα εξακολουθούν να ρυπαίνουν θάλασσα και ακτές, προκαλώντας μια τεράστια οικολογική καταστροφή (η απειλή ρήγματος στις δεξαμενές του πλοίου δημιουργεί έναν εφιάλτη για την περιοχή), χωρίς κανές να ασχολείται με την απάντηση των καυσίμων (πολύ περισσότερο με την ανέλκυση του ναυάγιου).

Έχουμε και άλλες φορές σημειώσεις ότι ο καπιταλισμός για κάθε αρρώστια που προκαλεί ή άναρχη και ασύδοτη λειτουργία του φροντίζει σύντομα να παράξει και το αναλγητικό. Ένα αναλγητικό διπλής ενέργειας. Από τη μια προπαγανδιστικής και από την άλλη κερδοφόρας. Το αναλγητικό αποκοινίζει συνειδήσεις, κρύβοντας τα αίτια που προκαλούν την αρρώστια. Το αναλγητικό φέρνει κέρδος κατά την παραγωγή και την πώλησή του.

Δε θα μπορούσε, λοιπόν, και η καταστροφή του περιβάλλοντος να μην έχει το φάρμακο

της. Είναι η αστική οικολογία. Ενα ρεύμα που εδώ και μερικές δεκαετίες προσφέρει τα μέγιστα στο σύστημα που προκαλεί την οικολογική καταστροφή. Εξασφαλίζει την κοινωνική ισορροπία, συσκοτίζοντας τα αίτια που προκαλούν την περιβαλλοντική καταστροφή και εγκλωβίζοντας σε αδιέξοδες κατευθύνσεις ανθρώπους πραγματικά ευαίσθητους και διατεθειμένους να προσφέρουν. Οι ανθρωποί αυτής της οικολογίας διέπρεψαν και πάλι κατά τη συγκεκριμένη «ημέρα». Ήταν παντοχού παρόντες στα media, εκτόξευαν μύδρους κατά των πολιτικών γηρεσών, που δεν είναι όσο οικολογικά ευαίσθητες θα ήθελαν, αλλά και δεν παρελείπαν να μιλήσουν για τη χαμηλή οικολογική συνειδήση «του καθένα μας», που δεν κάνει ό, τι πρέπει για να προστατεύει το περιβάλλον.

Την ίδια ώρα, η επίσημη προπαγάνδα μιλούσε για την επικείμενη «μεγάλη σύγκρουση» στη σύνοδο του G8, με την Αγκελά Μέρκελ, επικεφαλής των Ευρωπαίων, να σκοπεύει να στριμώξει τον Τζορτζ Μπους που δεν συναινεί στη

συμφωνία για τη μείωση των αερίων θερμοκηπίων. Φυσικά, κανείς από τους αναλυτές δεν ενημέρωσε τους αναγνώστες, ακροατές ή θεατές του, ότι κανένα ενδιαφέρον για το περιβάλλον δεν έχουν οι ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις αλλά απλώς προσπαθούν να φρενάρουν κάπως το ρυθμό της αμερικανικής βιομηχανικής επέκτασης, προσφέροντας έτοι πλεονέκτημα στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Γ' αυτό και ο Μπους, εκπροσωπώντας τον αμερικανικό καπιταλισμό, αρνείται να προσχωρήσει στο πρωτόκολλο του Κίο-

τος. Από τις στήλες της «Κ» προσπαθούμε (και σ' ένα βαθμό τα καταφέρνουμε) να κρατάμε ανοιχτό το μέτωπο των αποκαλύψεων για την καταστροφική δράση του καπιταλισμού σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και σε βάρος της εργαζόμενης κοινωνίας. Φροντίζουμε να αποκαλύπτουμε τη στενή σχέση που υπάρχει ανάμεσα σ' αυτές τις πλευρές. Φροντίζουμε να κρατάμε ανοιχτό το μέτωπο ενάντια στην πρόστυχη αστική οι-

Αθέατες πλευρές

Η είδηση πέρασε εντελώς στα ψιλά, λες και επρόκειτο για μια συνθησισμένη είδηση του αστυνομικού δελτίου: ο διοικητής του αστυνομικού τμήματος Ωραιοκάστρου διαπλκτίστηκε με ένα νεαρό για τον τρόπο που παρκάρισε το αυτοκίνητο του ο τελευταίος. Υπό άλλες συνθήκες, τη λύση θα καλούνταν να δώσει η Τροχαία. Ομως ο διοικητής την έδωσε μόνος του. Πήρε από το ντουλαπάκι του αυτοκινήτου το όπλο του και κάρφωσε μια σφαίρα στο μπρό του νεαρού. Υστερα, φώναξε τους μπάτσους του, οι οποίοι μετέφεραν τον τραυματία στο Τμήμα (!), απ' όπου τον παρέλαβε το ασθενοφόρο. Οι γιατροί διαπίστωσαν διαμπερές τραύμα. Δηλαδή, η σφαίρα μπήκε από ένα σημείο του μπρού και βγήκε από ένα άλλο.

Ο εισαγγελέας διέταξε την κράτηση του διοικητή, ο οποίος προφανώς δεν πέρασε τη νύχτα του στο κρατήριο, αλλά στο γραφείο του, παρέα με τους υφισταμένους του. Αυτοί φρόντισαν να σχηματίσουν και τη δικογραφία με την οποία ο αστυνόμος β' (το όνομά του δεν δόθηκε στη δημοσιότητα, όπως θα γινόταν με οποιονδήποτε άλλο πολίτη) παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα: επικίνδυνη σωματική βλάβη και παράβαση του νόμου περί όπλων. Πλημμελήματα και τα δύο! Με έτοιμη υπερασπιστική γραμμή, μάλιστα: ο νεαρός του επιπέθηκε και τον χτύπησε, άρα βρισκόταν σε άμυνα, ενώ το όπλο εκπυρσοκρότησε! (σας θυμίζει τίποτα). Οι ανώτεροι του φρόντισαν να διατάξουν και τη διενέργεια της καθιερωμένης σ' αυτές τις περιπτώσεις ΕΔΕ.

Ο μπάτσος ευελπιστεί πως θα καθαρίσει με κάποια μικροποινή στο ποινικό επίπεδο, όπως και στο διοικητικό. Άλλωστε, είναι μπαρουτοκαπισμένος. Πριν μερικά χρόνια, είχε εκτελέσει με το όπλο του έναν 23χρονο ληστή έξω από υποκατάστημα των ΕΛΤΑ. Στο δικαστήριο που έγινε αθωώθηκε, διότι ο ληστής κρατούσε κοντόκαννα καραμπίνα. Βέβαια, η καραμπίνα ουδέποτε εκπυρσοκρότησε, αλλά τι σημασία έχει για την αστική Δικαιοσύνη η ζωή ενός 23χρονου, όταν μπαίνει στη ζυγαριά με την ασφάλεια των χρημάτων μιας υπηρεσίας; Η ζωή είναι «απόλυτη αξία» μόνο όταν αφορά μέλη της άρχουσας τάξης, του πολιτικού της προσωπικού και των μπχανισμών καταστολής του κράτους της. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η ζωή σχετικοποιείται.

Ιδού ένα παράδειγμα για σύγκριση. Στην υπόθεση της Ε.Ο. 17Ν υπήρχαν τέσσερις -αν θυμόμαστε καλά- περιπτώσεις που ο Οργάνωση πυροβόλησε τους στόχους της στα πόδια. Από τους τέσσερις πέθανε μόνο ένας κι αυτός όχι από τον πυροβολισμό, αλλά από τραγικά λάθη των γιατρών, για τα οποία μάλιστα η οικογένειά του εισέπραξε παχυλότατη αποζημίωση από το δημόσιο. Η κατηγορία που απαγγέλθηκε πήταν απόπειρα ανθρωποκτονίας για τις τρεις περιπτώσεις και ανθρωποκτονία για την τέταρτη. Κι ας είχε δηλώσει καθαρά η Οργάνωση πως στόχος της δεν ήταν να σκοτώσει αλλά να τραυματίσει. Κι ας δήλωνε τουλάχιστον ένας από τους στόχους (ο μεγαλογιατρός Καψαλάκης), ότι σίγουρα δεν είχαν πρόθεση να τον σκοτώσουν, γιατί αν θίθελαν μπορούσαν να το κάνουν πολύ εύκολα (το επιβεβαίωσε και ο αυτόπτης μάρτυρας σύζυγός του). Ετσι ξεκίνησε η κατηγορία και έτσι κατέληξε τελεσίδικα (σε δυο δίκες). Ενώ εν προκειμένω, αξιωματικός της αστυνομίας, δηλαδή καλός γνώστης του τι σημαίνει «βγάζω όπλο», τραβάει όπλο σ' έναν αστόματο πρόσωπο στο πόδι. Αν δεχτούμε ότι δεν είχε πρόθεση να πυροβολήσει, τότε ο πολίτης θα πρέπει να αισθάνεται τυχερός που η σφαίρα τον πήρε στο πόδι και όχι στο κεφάλι ή την καρδιά. Εχουμε δηλαδή καραμπίνατη περίπτωση απόπειρας ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο. Κι όμως, η κατηγορία ξεκίνησε και αφορά ένα τροχαίο απύχημα!

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

